

Мотивація, стимулюючи людину до дій, обов'язково задає їм конкретну спрямованість, інакше вони даремні.

Ефективність тієї чи іншої мотиваційної системи в практичній діяльності багато в чому залежить від органів управління, хоча за останні роки зроблено певні кроки до підвищення ролі самих підприємств до розробки власних систем мотивації, які на конкретному відрізку часу дозволяють втілювати в життя стоять перед підприємствами цілі і завдання в умовах ринкових відносин.

Список використаних інформаційних джерел

1. Живко З. Б. Аналіз та оцінка системи мотивації персоналу як чинника безпеки / З. Б. Живко // Демографія, економіка праці, соціальна економіка, політика. – 2009. – № 5. – С. 65–73.
2. Кучер Л. Р. Розроблення системи мотивування працівників комерційних підприємств / Л. Р. Кучер // Науковий вісник НЛТУ України. – 2009. – № 15.2. – С. 256–261.
3. Мотивація як чинник підвищення ефективності праці персоналу підприємства [Електронний ресурс] / Г. І. Зеленько, Л. Ю. Ганжурова // Наукові записки НаУКМА. Економічні науки. – 2012. – Т. 133. – С. 65–71. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NaUKMAe2012133_15. – Назва з екрана.
4. Матросов О. Д. Моральне стимулювання праці / О. Д. Матросов, С. В. Михайлик // Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ» : зб. наук. пр. Темат. вип. : Технічний прогрес та ефективність виробництва. – Харків : НТУ «ХПІ». – 2013. – № 22 (995). – С. 110–113.

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВІ

А В. Іващенко, студентка спеціальності Менеджмент, група МЕН 6-11

Л. А. Рибалко-Рак, науковий керівник, доцент кафедри менеджменту, к. е. н., доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Важливе значення в діяльності підприємства посідає якість продукції. Сучасна ринкова економіка висуває принципово інші вимоги до якості продукції, що випускається. Підвищення якості продукції значною мірою визначає здатність підприємства до виживання в умовах ринку, темпи науково-технічного прогресу, зростання ефективності виробництва, економію всіх видів ресурсів, що використовуються на підприємстві.

Корисність товарів і послуг створюється в процесі виробництва але її визнання та оцінка відбуваються за безпосереднього продажу й використання. Важливою складовою управління на підприємстві є управління якістю, витратами і прибутком. Витрати, пов'язані з якістю, зумовлені витратами на запобігання виникненню помилок і їх виправленню, контроль і виконання функцій менеджера. Користь від заходів, спрямованих на поліпшення якості, виявляється у зростанні прибутку і зниженні витрат.

Управлінням якістю продукції на підприємствах присвячені роботи вітчизняних й зарубіжних вчених, зокрема таких як: Вакуленко А. В., Михеева Е. Н., Момота В., Федорова Г. Є. та інших науковців. Проте недостатньо дослідженим залишилось питання щодо застосування процесного підходу до управління якістю продукції на промислових підприємствах.

Система управління якістю – сукупність органів і об'єктів управління, взаємодіючих за допомогою матеріально-технічних і інформаційних засобів під час управління якістю продукції.

Управління якістю (продукцією, виробничими процесами і підприємством загалом) передбачає:

- стимулювання і збереження стилю керівництва, що сприяє забезпеченню якості;
- забезпечення цінностей, світогляду і поведінки, що сприяють поліпшенню якості.

Для ефективної організації управління якістю продукції слід, щоб був визначений не тільки об'єкт управління, а й категорії управління, тобто явища, що дають змогу краще усвідомити й організувати весь процес. За умов жорсткої конкуренції та посилення незалежності споживчих переваг розробка, упровадження та підвищення дієвості управління якістю можуть здійснюватися з огляду на перебіг конкретних процесів.

Підхід з позицій процесу ґрунтується на тому, що процесом можна вважати всяку діяльність, під час якої для перетворення входу на виходи використовуються ресурси. Для плідної діяльності організаціям належить визначити численні взаємозв'язані процеси з метою керування ними.

Кожний процес розглядається з позицій системи, згідно з якими:

- входи і результати процесу чітко визначаються та вимірюються;

- визначаються споживачі кожного процесу, ідентифікуються їхні вимоги, вивчається, наскільки вони задоволені результатами процесу;
- встановлюється взаємодія конкретного процесу з іншими процесами організації;
- визначаються повноваження, права та відповідальність за управління процесом;
- під час проектування процесу визначається його ресурсне забезпечення.

З огляду на вищесказане, на промислових підприємствах у межах системи управління якістю запропоновано визначити наступні процеси (див. табл. 1). Усі процеси об'єднані у дві групи – це основні та допоміжні процеси, тобто функціональні процеси, що забезпечують основні процеси. Виділяють також таку групу процесів, як управлінські, до яких належать організація, планування, контроль, аналіз, регулювання тощо.

Таблиця 1 – Процеси, визначені на підприємстві

Основні процеси		
Процес 1. Створення продукту	Процес 2. Виробництво продукту	Процес 3. Постачання продукту
Допоміжні процеси		
Процес 4. Управління поставками		
Процес 5. Управління людськими		
Процес 6. Управління фінансовими ресурсами		
Процес 7. Управління інформаційними ресурсами		

Джерело: [7].

Особливістю є те, що коли закінчується останній процес одразу ж починається перший.

Щодо взаємодії допоміжних процесів, то вони виступають своєрідною підтримкою для ефективного функціонування основних процесів. Вони функціонують не постійно, можуть з'являтися на окремих стадіях та при певних ситуаціях, що зокрема виникли на ринку тощо.

Отже, на промислових ринках для того, щоб виготовляти високоякісну продукцію та бути конкурентоспроможним, застосування процесного підходу в управління організацією є надзвичайно важливим. Він допомагає здійснювати контроль як на рівні одного процесу, так і в загальному – на рівні всієї орга-

нізації, що дозволяє уникати браку продукції. Варто, щоб якість продукції, управління нею охоплювали всі підрозділи підприємства без винятку. Це допоможе підприємству діяти як системі, краще організовувати свою діяльність, так як усеосяжне підвищення якості досягається тільки зацікавленою участю всіх працівників.

Список використаних інформаційних джерел

1. Шаповал М. І. Менеджмент якості : підручник / Шаповал М. І. – 3-тє вид. випр. і доп. – Київ : Знання, КОО, 2007. – 471 с.
2. https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/12600/1/2013_5_Pidvyshenna.pdf.
3. Валявський С. М. Управління якістю продукції на підприємстві в умовах входження України в ЄС / Валявський С. М. // Ефективна економіка. – 2015. – № 11. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4617>. – Назва з екрана.
4. Фомичев С. К. Основы управления качеством : учеб. пособие / Фомичев С. К., Старостина А. А., Скрыбина Н. И. – Київ : МАУП, 2000. – 196 с.
5. Михеева Е. Н. Управление качеством : учебник / Е. Н. Михеева, М. В. Сероштан. – Москва : Дашко и К0, 2013. – 708 с.
6. Винокуров В. Качество управления как фактор укрепления рыночных позиций предприятия / В. Винокуров, А. Винокуров // Стандарты и качество. – 2006. – № 3. – С. 23–27.
7. Василевская С. В. Процессы СМК: прикладная идентификация [Електронний ресурс] / Василевская С. В. – Режим доступу: <https://www.elibrary.ru/item.asp?id=22481926>. – Назва з екрана.

PRODUCTION SYSTEM IN ENTERPRISES

Bright Quainoo, BBA student, group BA-21 En

Maya Goureeva, Scientific supervisor, Assistant Lecturer of the Department of Management Higher Educational Institution of Ukoopspilka «Poltava University of Economics and Trade»

I chose this topic because of how an enterprise uses production system in their manufacturing process.

Am interested in this because of how the enterprises combines the system of production with other subsystem such as marketing, finance etc. to transform the various inputs(men, materials, machines, information, energy) to useful outputs(goods and services)